

Nieuws **VWZ** brief

Blad van de Vereniging Woonschepen Zuid

zestiende jaargang

nummer 2 juni 2006

Gevonden voorwerp

pagina 3

Verboden toegang

pagina 10

De Schinkel-sluis

pagina 14

Overboord

pagina 16

Het meest koele zonernummer

Inrichting Arsenalterrein: moerasvoetbal ten top

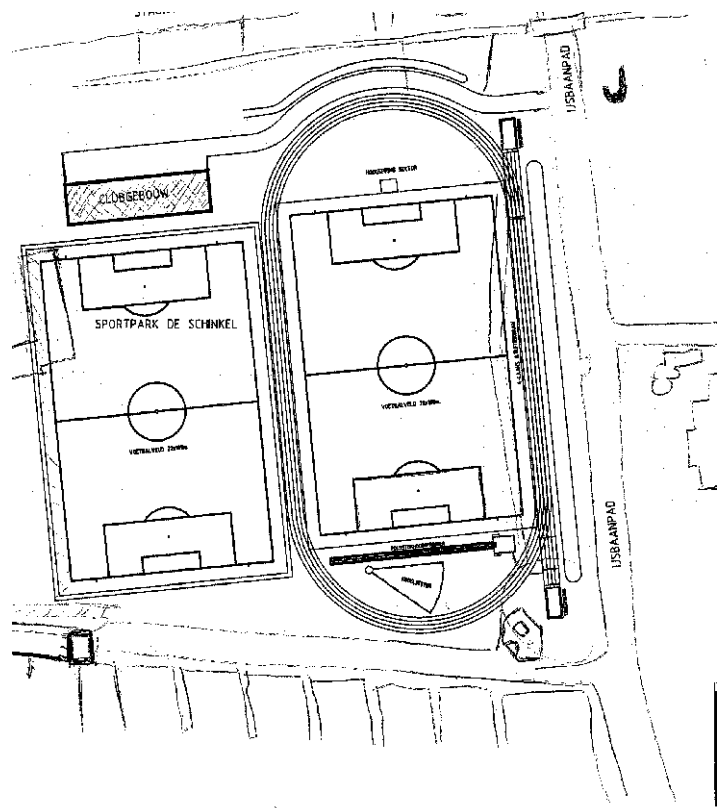
Ieder voorjaar is er een periode dat de voetbalvelden van Arsenal er prachtig groen uitzien en de scholeksters daar mooi tegen afsteken met hun lange rode snavels en witzwarte pak. Ze poeren in de grond en eten de wormen op die naar boven komen. Wanneer ze wegvliegen laten ze hun karakteristieke 'kliep, kliep, kliep' horen. Vervolgens wordt hun plaats ingenomen door voetballers in alle soorten en maten. Het veld verandert dan langzaam in een dofgroene modderpoel en dan weet je dat het scholeksterseizoen weer voorbij is.

Arsenal kan natuurlijk niet in zo'n moeras blijven voetballen, temeer omdat de club voetballen op niveau dan wel kan vergeten, voor veel mensen een onverteerbaar idee. Een tijdje terug rees daarom de onzalige gedachte dat een kunstgrasmat die modderpoel prima zou kunnen bedekken. Inmiddels is de uitvoering van die gedachte tot nader order uitgesteld en moddert Arsenal letterlijk en figuurlijk nog even door.

Nieuwe inzichten?

Intussen heeft de gemeente Amsterdam een schets voor een nieuwe situatie laten maken. Het resultaat van deze schets is geheel onverwachts en laat ons een boeiend proces zien in de non-samenwerking tussen de ambtenaren van het stadsdeel en de centrale stad. Er moet namelijk een inloopbaan komen, zodat het Olympisch Stadion volwaardig kan meedoen aan internationale atletiekwedstrijden (misschien zelfs wel aan de Olympische Spelen in het jaar tig!). Ook dat is een

begrijpelijk punt en 'internationalisering' is in de discussie over de inrichting van het voetbaleiland regelmatig voorbijgekomen. Op de concepttekening die de VWZ via via heeft gekregen begint (of eindigt) de inloopbaan daar waar nu de speeltuin op het Ijsbaanpad ligt. Diezelfde speeltuin waarvoor twee buurtbewoners een jaar geleden in het kader van buurtinitiatieven € 17.000,- van het stadsdeel hebben gekregen.

ABC Waterwoningen

Drijvende kracht achter uw woonwens

- ✓ **Geheel vrije indeling van uw waterwoning**
- ✓ **15% energiebesparing door hoge isolatie**
- ✓ **Vloerverwarming in zowel beneden als woningvloer**
- ✓ **Trendsettend in innovatie**
- ✓ **Durf in design**

Ideeën op doen?
www.arkenbouw.nl

ABC Arkenbouw

Drijvende kracht achter uw woonwens

ABC Arkenbouw
Postbus 148
8320 AC Urk.

Bezoekadres
Griemd 3
8321 MN Urk.

T 0527 301345
F 0527 301450
E info@arkenbouw.nl

CAPAAN & FALKEISEN

S c h e e p s m a k e l a a r d i j

taxaties

maritiem advies

makelaardij

beëdigd taxateurs

Overdiemerweg 18
1111 PN Diemen
telefoon 020 4700800
fax 020 4700801
mobiel 06 55712142
e-mail: info@cafa.nl
internet: www.cafa.nl

CAP BOAT SERVICE
sinds 1973

WATER
WONEN

De sloot die zou worden verbreed in het kader van het inrichtingsplan van de Schinkeleilanden (concept 2003), hoeft volgens de tekening niet meer verbreed te worden en kan kennelijk blijven zoals hij nu is. Dit gaat dan ten koste van de ecologische verbindingzone die water en talud langs het IJsbaanpad volgens de eerder vastgestelde herinrichtingsplannen zouden moeten vormen. Het idee van een heus Voetbaleiland lijkt van de baan en kennelijk wordt er op basis van dit concept gestreefd naar een gecombineerd Voetbal- en Atletiekschiereiland. De hamvraag is echter: waar is onze speeltuin gebleven, waar kinderen met hun ouders van heinde en verre naar toe komen om er te spelen? Wordt deze verwijderd ten koste van een sporadisch gebruikte inloopbaan? En, nog een andere vraag: moet voor dit plan ook het clubgebouw van Arsenal tegen de vlakte?

Het bestuur van de VWZ gaat het stadsdeel op korte termijn om opheldering vragen. Het is te hopen dat dit gesprek de naam van de juiste contactpersoon bij de centrale stad oplevert, zodat de VWZ daar direct om tekst en uitleg kan vragen. Met het ter perse gaan van deze nieuwsbrief heeft het gesprek hierover net plaatsgevonden en weten we of stadsdeel en centrale stad nog met elkaar weten te communiceren of niet. Kijk dus regelmatig op [HYPERLINK "http://www.vwz-amsterdam.nl"](http://www.vwz-amsterdam.nl) www.vwz-amsterdam.nl voor de laatste stand van zaken.

Alternatieven!

Het moet toch niet moeilijk zijn om met een alternatief voorstel te komen. Wie weet heeft de projectmanager van de Schinkeleilanden nog een goede suggestie? Ondertussen hebben wij als redactie wel een paar ideeën: leg de inloopbaan rond het Olympisch Stadion of verleng de huidi-

ge inloopbaan met het benodigde aantal meters. Wij nodigen alle VWZ-lezers uit om nog meer alternatieve voorstellen in te dienen. De beste voorstellen belonen we met publicatie in de volgende nieuwsbrief.

Inge

PS: Kennelijk zijn er meer mensen die de non-communicatie tussen centrale stad en stadsdelen niet meer kunnen volgen. Minister Remkes, niet de minste, vindt dat er teveel 'bestuurlijke drukte' is en noemt daarbij nadrukkelijk ons eigen Amsterdam. Daarom stelt hij diverse scenario's voor om die stadsdelen maar op te heffen. Onze B&W's voelen daar niet zoveel voor en PvdA en GroenLinks, ons nieuwe bestuur, staat voorlopig pal achter de stadsdelen. (Bron: Parool, 1 juni 2006).

Gevonden voorwerp

Enige tijd geleden kwam bij een van onze buurtgenoten een hartvormig vogelhuisje aangedreven (zie foto). Kennelijk is dit vogelhuisje een keer met storm uit de boom of van een boot gewaaid. Hopelijk zonder levende have aan boord! Komt dit vogelhuisje u bekend voor en is het zelfs van u: laat het weten aan de redactie en u krijgt het zo spoedig mogelijk weer terug. Wordt het niet voor komend voorjaar opgeëist door de rechtmatige eigenaar, dan hangen we het zelf wel ergens op.

De redactie

Dag lezerschare!

Na dertig jaar wonen op het water ga ik weer eens wonen op het land. In die dertig jaar heb ik natuurlijk veel meegemaakt, van leuke tot droevige gebeurtenissen. Ik kan u dus een hoop anekdotes vertellen, maar dat zal ik niet doen want anders is er voor de overige schrijvers van de Nieuwsbrief in dit nummer geen plaats meer. Jammer, want die ene anekdote over die gekke vent in onze buurt is wel erg sterk.

Helemaal geen anekdotes? Nou ja, eentje dan, en niet over die gekke vent. Toen ik hier kwam wonen op het IJsbaanpad aan steiger 4, woonde er aan de steiger ook een domme man en een domme vrouw en twee kinderen. Of die kinderen ook dom waren weet ik niet, want ik heb nooit een woord met ze gewisseld. Die domme vrouw zat de hele dag thuis en verveelde zich enorm. Ze had binnen naast de voordeur een stofdoek hangen, en als er iemand bij ons op bezoek kwam, pakte ze die stofdoek om hem buiten de deur uit te kloppen, want dan kon ze zien wie er langs kwam. Voor de jonge lezers is het belangrijk om te weten dat er toen, in de jaren zeventig van de vorige eeuw, nog geen zepen op de televisie waren. Die zijn er nu wel, dus een huisvrouw verveelt zich niet meer. Hoewel ... een wanhopige huisvrouw kan nog wel eens last van verveling hebben (en dan kan ze in de zon gaan liggen, maar dan krijgt ze weer last van vervelling). Maar nu terug naar mijn anekdote.

Dom hoor!

Die vrouw, die zich dus enorm verveelde, dacht dat wij, mijn vrouw en mijn kinderen en ik, wel met haar en haar domme man bevriend zouden raken, want we waren ongeveer van dezelfde leeftijd. Maar mijn vrouw en ik hadden geen zin in vriendschap met haar, eenvoudigweg omdat ze veel te dom was. Blijkbaar heeft ze daarover gezeurd tegen haar domme man. En die kreeg zodanig genoeg van dat gezeur dat hij tegen ons agressief werd. Hij dreigde bij het minste of geringste met de politie en met slaan met een plank met spijkers en met de hondenbrigade. Tja, dat deed mij niets want ik wist niet wat die hondenbrigade nou

precies was. Op een kwade dag kwamen die domme man en ik elkaar tegen op de steiger. Hij reed op een fiets en wilde niet opzij gaan. Ik liep, maar ik wilde óók niet opzij gaan. Toen we elkaar passeerden, heb ik hem een stevige duw met mijn schouder gegeven, waardoor die man helaas niet in het water viel, maar terecht kwam op de aanbouwsteiger van Alie. Die naam zegt u waarschijnlijk niets, maar Ellen Walthuis heeft de boot van haar gekocht. Die Alie dus. Overigens was die Alie toen niet thuis.

De domme man schrok enorm, krabbelde overeind, liep naar zijn boot en riep over de steiger "Vrouw, vrouw, bel de politie, er is een móórdaanslag gepleegd!". Ik vond dat nogal overdreven, want ik wilde die domme man helemaal niet doden, alleen in het water duwen. Dat gaat wat gemakkelijker als je op water woont. Op het land is dat moeilijker want dan moet je eerst op zoek gaan naar een sloot of een gracht.

Vanaf dat moment was de verhouding tussen die domme burens en ons zeer koel, en dat was precies wat ik wilde. De wijkagent is nog eens bij hen en bij ons langs geweest, maar die had ook wel door dat die burens behoorlijk dom waren en alleen maar veel lawaai maakten. Enkele maanden later zijn die domme mensen, met hun kinderen, verhuisd naar Almere (en daar woonden ze nog lang en gelukkig, zou er nu moeten staan). De moraal van deze anekdote is: als je met mij ruzie wil, moet je het zelf maar weten.

Mijn Nieuwsbriefcarrière

In mei 1991 kwam het eerste nummer van de VWZ Nieuwsbrief uit, en daaraan heb ik meegedaan maar ik weet niet meer wat ik geschreven heb want we ondertekenden al onze stukken nog niet. Dat was een beetje dom, want zo wordt mijn autobiografie wat rommelig.

Als ik door de oude nummers van de Nieuwsbrief blader, zie ik in gedachten een amateur aan het werk (en dat ben ik dus). Die amateur heeft over alles een mening en laat die dan ook zien. Als ik mijn bijdragen bekijk, weet ik niet of ik moet lachen of me schamen. Nou ja, ik deed in ieder geval mijn best om leesbare stukjes te schrijven.

Ik schreef onder meer over gemeentelijke belastingen en andere kosten van wonen op water, over brandblussers, over het plan om te baggeren (dat plan was er al in 1994!), over het woonbotenbeleid van het stadsdeel, over de vreemde gewoonte om oude boeketten in het water te gooien, over het bezoek van een vriendelijke Sinterklaas in het Witte Huis (met prachtige foto's van die oude man), over watermeters voor woonboten, over parkeerproblemen rond het Ijsbaanpad, over de aansluiting op het riool aan de Jaagpadkant, over het gedoe met de gemeente om voor deze aansluiting subsidie te krijgen en over het veilig en goedkoop verwijderen van een wespennest in mijn boot. U hebt dus kunnen genieten van mijn veelzijdige belangstelling en ik hoop dat u dat dan ook hebt gedaan.

Ik heb ook enkele keren een In Memoriam geschreven. Dat deed ik niet omdat ik dat leuk vond, maar omdat ik mensen die mij dierbaar waren wilde herdenken. Leven en sterven, het hoort bij elkaar.

Weg van de drukte

Ik ga Amsterdam verlaten, ik ga de Randstad verlaten en ik ga zelfs Nederland verlaten. Als dat maar goed gaat! Nou ja, het paradijs vind je niet, het paradijs maak je, en daar ga ik me mee bezig houden. ("En wat doet u zoal, meneer Van Eijck?" "Tja, ik maak een paradijs, mevrouw.")

Degenen die mij wat beter kennen, weten dat ik bezorgd ben over het grote aantal inwoners van Nederland. Ik vind Nederland overbevolkt, en het aantal mensen neemt nog steeds toe. Voor een beetje rust en ruimte moet ik dus ergens anders heen. Ik ben op zoek naar een plek waar het 's nachts stil en donker is, en daarvoor moet ik niet in Amsterdam zijn.

Ik denk dat ik mij in België ga vestigen, maar dan wel in het Nederlandstalige deel, want anders kan ik de mensen om mij heen niet verstaan en kan ik geen verstandig woord met ze wisselen. Ik word dus een allochtoon. Misschien moet ik wel een inburgeringstest doen! Stel je voor dat ik als vraag krijg: "Noem honderd bekende biermerken van ons land." Dan moet ik nog wel een tijdje gaan studeren, en vooral veel proeven, dat zult u begrijpen.

Beste mensen!

Nu zou ik nog wel wat goede raad willen geven aan een aantal bewoners van het woon-

botendorp, en ik zou enkelen van hen zelfs op de vingers willen tikken. Maar - zoals ik in het begin van dit stukje al schreef - dan blijft er weinig ruimte over de andere schrijvers. Die lijst met 47 namen stuur ik nog wel eens per post, voor een volgend nummer van de Nieuwsbrief.

Vier mensen noem ik wel, omdat ik lang en prettig met ze heb samengewerkt. Dat zijn Alice, Dave, Ellen en Inge. U als lezer van de Nieuwsbrief weet natuurlijk niet wat voor inspanning het kost om een nummer van dit blad te vullen en te presenteren. Nou, de redactie wel! En toch heb ik elke keer met plezier eraan meegedaan. De meesten van onze lezers wonen dicht op elkaar in een klein dorp aan de Schinkel, en door de redactievergaderingen weten wij alles van iedereen. U mag blij zijn dat wij dat soort nieuwtjes niet in de Nieuwsbrief zetten!

Alice heeft altijd trouw bijgehouden wat in de pers verscheen over onze omgeving. We hebben vaak van haar persoonlijk archief gebruik gemaakt. Inge heeft ervoor gezorgd dat er meer foto's in de Nieuwsbrief kwamen te staan. Dat maakt ons blad ('blaadje', durven sommigen te zeggen) aantrekkelijker. Ellen is er vaak op uitgestuurd om contact te maken met bewoners van opvallende of nieuwe boten, en ze slaagde er altijd weer in van zo'n bezoek een leuk verhaal te maken. Aan Dave heb ik veel korte lessen Nederlands moeten geven, want hij zit wat die taal betreft nog altijd in een leerfase. Maar dankzij hem hebben we veel adverteerders die meebetalen aan de Nieuwsbrief. En hij weet alles van energie.

En Ben Bles dan, die zit toch ook in de redactie? Ben is een aardige man en hij heeft journalistieke ervaring, maar ik heb nog niet met hem samengewerkt. Vandaar dat ik weinig over hem heb te melden.

En ik zal Hugo toch niet vergeten te noemen? Hij is tenslotte degene die onze teksten op papier weet te presenteren en ook nog voor het vermenigvuldigen zorgt. Dat is een hoop werk achter de schermen.

Beste mensen, ook al verdwijn ik uit 'het dorp', ik zal uw wel en wee blijven volgen via de website van de VWZ. Ik zal vaak met plezier terugdenken aan het wonen op het Amsterdamse water.

Wilbert

DONKERVООRT

CHALET-, WAGEN- EN ARKENBOUW

EEN NIEUWKOMER IN DE ARKENBOUW!

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet- en woonwagenbouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt.

Donkervoort BV
Frankeneng 114
6716 AA – Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail: info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

K O M O – G E C E R T I F I C E E R D

Ing. Hans Kok & Jon Kok

Al 35 jaar zijn wij de gespecialiseerde woonbotenmakelaar, de eerste beëdigde woonbotentaxateur van Nederland en actief door het gehele land.

Verkoop van uw woonboot is heel wat anders dan een “gewoon” huis, dit vereist specialistische kennis, maatwerk en persoonlijke benadering.

Gaat u verkopen?... vooraf advies, geheel vrijblijvend en zonder kosten!

Wij maken vooraf, samen met u, een plan van aanpak en wij werken op basis van NO CURE NO PAY. U weet daarom exact waar u aan toe bent en betaalt ons alleen bij daadwerkelijke verkoop van uw woonboot.

Uw woonboot wordt onder andere uitgebreid gepresenteerd op onze website www.woonboot.nl. Deze website heeft ruim 12.000 bezoekers per maand.

”Hans Kok; duidelijke afspraken, begrijpt het “waterwonengevoel” en is al jaren een bekend gezicht in woonbotenland.”

Hans Kok Woonbotenmakelaar | Utrechtseweg 25A | 1381 GR Weesp
tel 0294 - 41 05 06 | fax 0294 - 48 11 79 | info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

De lift

Nee, dit is geen recensie van een Nederlandse griezelfilm, maar een realistische weergave van wat er zich aan het Jaagpad zoal aan woonbootontwerp aandient. Hadden we eerst een koperen designexpositie, nu gaat het een vijftiental boten verderop om een zeer doorwrocht ontwerp in het kader van de oudedagsvoorziening.

Ben en Hans woonden jarenlang naar volle tevredenheid op een bovenhuis in een prachtige laan in de Koninginnebuurt in Oud Zuid. Maar toen hun 82-jarige buurvrouw, die zelf dag in dag uit kwiek de 3 trappen besteeg, hen vertelde dat ze nog maar zelden bezoek ontving, ging er een lichtje bij hen op. Hoewel ze zelf inmiddels in de grijze jaren waren beland en nog nergens last van hadden - traplopen doet wonderen voor de conditie, weten de stepsadepaten onder ons -, viel het hun op dat zelfs de jeugdige veertigers die op visite kwamen een stief kwartiertje nodig hadden om hun adem te hervinden.

Verjaardagspartijtje

Op een verjaardagspartijtje spraken ze Thijs van den Berg die al jaren op Jaagpad 1 woont. Hij meldde een klein bootje verderop aan het Jaagpad te bezitten dat hij voor zijn kinderen had bestemd. Maar die hadden, zoals het kinderen betaamt, weinig oren naar een schamel arkje aan het pad bij pa. "Is dat niet iets voor jullie?" was de vraag. Nou nee, want Ben en Hans waren eigenlijk druk doende om te kijken of er een aardige seniorenwoning te krijgen viel. En die viel te krijgen, maar was zo verschrikkelijk klein. Van een ruime etage in Amsterdam Zuid, naar een krap stulpje was toch een brug te ver.

Dus wisselde de Oleans van eigenaar en verkochten Ben en Hans hun etage. De Oleans was het niet, dat wisten ze zeker. Maar dit was wel een unieke gelegenheid om helemaal zelf het huis te ontwerpen waar ze hun

oude dag in zouden kunnen doorbrengen, met nu al de voorzieningen voor de ongemakken die hen zouden kunnen treffen.

Zo zit er een heuse lift in. Ik heb er zelf in gereden van de begane grond naar de woonverdieping. En het werkt! Vet cool (voor de minder jeugdige lezertjes: dit betekent "erg leuk"). Alle deuren zijn 90 centimeter breed, breed genoeg voor een rolstoel, en er zijn vrijwel nergens drempels te bekennen. Alleen bij de badkamer, want een woonboot wil nog wel eens bewegen en je wilt niet dat het douchewater de gang instroomt.

Tuimelboot

Uiteraard had de bouw van hun drijfpaais meer voeten in de aarde dan ze hadden gehoopt, en ze hebben na de verkoop van hun etage nog een periode in een tijdelijk onderkomen moeten bivakkeren, maar het is allemaal gelukt. Voor de lift was een minimale hoogte voorgescreven die eigenlijk een bouwhoogte van 5.75 m. boven de waterspiegel dicteerde. Maar het stadsdeel en de bezwarencommissie waren onvermurwbaar. "U heeft valide argumenten, en we zijn het eigenlijk helemaal met u eens, maar toch nee." was de boodschap. Het gekke was dat uit de uitspraak bleek dat je wel hoger mocht bouwen, maar alleen als het niet dieper kon. En als je niet dieper kunt, dan kun je ook niet hoger, weten de ervarenen. Want dan val je om.

Maar een Tom Poes heeft een list bedacht. Of het nu de bouwer was, EMK, of de architect, dat weet Ben niet meer zeker. Maar de list heeft gewerkt. Een boot kan zo diep als de hoekpunt bij het ondiepste deel. En als die hoekpunt nu eens niet bestaat? Dus de vorm van de bak is niet rechthoekig, zoals bij de meeste arken, maar schuin aflopend. Zo hebben ze een diepgang weten te creëren van zo'n 2.5 meter, genoeg voor de lift. En genoeg om er 3 leefbare verdiepingen in te realiseren.

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

schippefelt

verzekeringen

pensioenen

hypotheken

financieringen

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheke.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

lid .nva

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518email info@schippefelt.nl

Opvallend is dat de tussenvloeren niet van hout en gipsplaat zijn, maar van holle betonplaten. Dat werkt enorm geluidsisolerend. En dat komt goed van pas, want Ben en Hans benutten de ruimte die hun ark hen biedt ten volste. Ze zijn een "Bed & Breakfast" begonnen in hun ark.

De gasten hebben een volwaardige slaap- en badkamer ter beschikking in de bak. Met daglicht en frisse-luchtmogelijkheden, want er zitten raampjes in het gangboord. Bovendien hebben ze op de beletage (als ouderwets Amsterdams begrip) nog de beschikking over een eigen woonkamertje met eettafel, plof-bank en tv. Wat wil een mens nog meer?

Verkocht!

Het was een flinke teleurstelling en een bron van ergernis, vertraging en problemen dat EMK, de bouwer, tijdens de bouw van hun boot het bedrijf verkocht. Dat heeft een hoop bloed, zweet en tranen gekost, maar uiteindelijk is alles precies zo geworden als ze hadden gehoopt. Een modern huis, met klassieke interieuraspecten. Een strakke bordeauxrode keuken (zou dat zijn omdat Ben een wijndeskundige is?) gecombineerd met barokke elementen. Al met al is het een heerlijk drijfhuus geworden en prijzen Ben en Hans nog altijd - en steeds meer - de dag waarop ze deze plek ontdekten. Want zeg nou zelf, een plek met een monumentale begraafplaats en een weiland met paarden aan de ene kant en een hot nieuw park aan de andere, dat vind je toch verder nergens in Amsterdam? En dan ook nog van alle gemakken voorzien.

Zeker is dat Ben en Hans hier met geen mogelijkheid meer uit te krijgen zijn. En waarom zouden ze? Ze hebben hier alles wat ze zouden kunnen wensen. En als ze nog meer aanspraak willen dan wat er zich aan voorbijgangers toch al voordoet? Iedereen die langsloopt groet, en iedereen kent elkaar. Maar het zou nog best een leuk idee zijn om op hun terras een soort uitspanning te maken waar 's zomers buurt- en voorbijgangers aangenaam zouden kunnen verpozen in het gefilterde licht van de zon onder het genot van een kopje thee. Of van een goed glas wijn, want daar weet Ben ook het zijne van.

Ellen

Inbraak in auto

Vrijdag 26 mei, het was de dag na Hemelvaartsdag en u zult het nog goed weten want het regende echt de hele dag door, werd aan de Jachthavenweg op klaarlichte dag een auto opengebroken. Gelukkig werd de dader aangehouden, maar de bezitter van de auto had op de dag van de inbraak geen aangifte via internet of telefoon kunnen doen.

De volgende ochtend kwamen twee politievrouwen van bureau Van Leijenberghlaan op steiger 7 en 8 vragen of we misschien wisten wie de eigenaar was van de opengebroken auto. Als er geen aangifte wordt gedaan moet de dader weer worden vrijgelaten.

De bewoners van steiger 7 en 8 kwamen er al snel achter van wie de auto was en de zaak werd afgehandeld. In de opengebroken auto zat een navigator en daar was het de inbreker kennelijk om te doen. Volgens de politie is het zelfs zo dat alleen het houder-tje van zo'n navigator al een reden kan zijn om een voertuig open te breken. U bent dus nu gewaarschuwd!

Alice

Verboden toegang

Dat is een verandering, naar de tijdelijke steiger verhuizen met je watervilla! Ik heb ineens aan alle kanten uitzicht en ik kijk dan ook mijn ogen uit. Ik hou haast geen tijd over voor nuttige zaken. De steiger is enkele meters vanaf de wal aangelegd, dus waar ik ook kijk, zie ik eerst water en dan pas de wereld erachter. Zo hoort het ook, voor een watervillabewoner.

Naar het oosten

De wereld achter het Olympisch Stadion biedt een ongewone aanblik. Op alle dagen van de week, maar het meest op zondag, zie ik mensen naar een deur lopen en daar naar binnen gaan. Ze zijn opvallend bescheiden gekleed, armoedig bijna. Zou daar een geheim kerkgenootschap zitten? Het lijkt me niet, want in dit land mag iedereen zijn godsdienst openlijk belijden. Achter die deur gaat dus geen schuilkerk schuil. Maar waardoor worden dan al die mensen aangetrokken? Om die vraag te beantwoorden moet ik maar eens gaan kijken.

Op een nacht sluip ik naar de deur. Ernaast staat de naam Medico Vision. Aha, dus toch een kerkgenootschap, waarschijnlijk van een handoplegger (medico) die tevens helderziende (vision) is. Een concurrent van Jomanda misschien? Eigenlijk weet ik nog niets. Een dag later raap ik alle moed bijeen, trek ook armoedige kleding aan en loop weer naar die deur. Dan zie ik door een raam dat daar een fitnessruimte is! Niks kerkgenootschap, die bezoekers werken aan hun conditie. En de kleding die ik voor armoedig houd, is sportkleding. Zo, weer wat geleerd, maar de betovering is ervan af. Jammer, want ik houd van geheime genootschappen.

Naar het zuiden

Het keuringstation van de ANWB heeft ook een achterkant, maar die ligt te ver om mijn uitzicht te hinderen. Verder zie ik veel water met de gebruikelijke bevolking: Kaapse eenden, kuifeenden, ordinaire eenden, koeten, ganzen, futen en passanten in boten die van de Amstel naar de Schinkel of andersom varen. Ze varen zo dicht langs mijn villa dat ik ze bijna kan aanraken. Laat ik dat maar niet doen. Voor ik het weet komen ze gezellig aanmeren om een praatje te maken, en dan is mijn rust voorgoed weg. Stel je voor: misschien gaan ze ook nog om bier vragen en het voetballen in Duitsland bespreken. Nee, daarvoor woon ik niet op het water.

Naar het westen

De tuinen langs de tramlijn worden zelden gebruikt, door mensen althans. Eén van de tuinen is van twee ganzen, of misschien zijn ze wel in dienst van de eigenaar van die tuin. In ieder geval houden ze zorgvuldig de begroeiing in de tuin bij. Ik zie ze daar regelmatig. Alles wat groter is dan 1 centimeter, wordt door de dieren nauwgezet weg gehapt. Met zulke dieren heb je geen grasmaaier nodig. De waterkant is het domein van de grote gezinnen van eenden en koeten. En altijd vliegt om dit jonge geluk de grote kuikenrover heen, de reiger, wachtend tot het kleine grut voldoende gegroeid is om als maaltijd te dienen.

Maar waarom staat er 'Verboden toegang' boven dit stukje? Eigenlijk mag ik hier niet zijn, in mijn eigen watervilla. Aan het begin van de twee korte steigers die de lange steiger met de wal verbinden, staan bordjes met die tekst. Elke waterbewoner die naar zijn eigen boot wil, is dus in overtreding. En alle bezoekers ook. Dat maakt het wonen hier extra spannend. Ik voel mij als een kraker die zijn eigen villa heeft gekraakt. Ik ga maar eens een bivakmuts kopen.

Wilbert

Reactie: OVERLAST IN SPEELTUIN

In de Nieuwsbrief van december las ik een ingezonden stukje van David over de overlast in de speeltuin op de hoek van het Ijsbaanpad. Ik ben, naast buurtbewoner, ook medewerker van de Bascule, de instelling waarvan jongeren de overlast zouden hebben veroorzaakt. Ik schrok daarvan en heb meteen navraag gedaan bij de manager van de afdeling aan het Ijsbaanpad, Laurent-Jan van den Bogaard.

Omdat ik niet méér wist dan wat David in zijn stukje had geschreven kon ik geen namen of dagen aan de manager doorgeven. De overlast is meteen besproken op het werkoverleg. De medewerkers van de afdeling hadden geen idee over wie het zou kunnen gaan.

Laurent-Jan stelde voor om een stukje over de afdeling te schrijven voor de Nieuwsbrief.

Het is de laatste tijd erg mooi weer en er wordt zeer frequent gebruik gemaakt van de speeltuin, die zich tot een soort ontmoetingsplaats heeft ontwikkeld. Ook kinderen en hun ouders uit de wijde omtrek weten de speelplaats te vinden. Ik hoop als buurtbewoner, medewerker van de Bascule en frequente speeltuinbezoeker, dat er geen overlast meer zal zijn, van wie dan ook. Mocht het onverhoopt toch gebeuren dat men denkt dat jongeren van de Bascule overlast veroorzaken dan kan men contact opnemen met mijn collega van het Ijsbaanpad. Als dat, om wat voor reden dan ook, niet lukt kan men ook mij benaderen.

Marieke Nouwen
Jachthavenweg 30A

Beste buurtbewoner,

Graag wil ik me aan u voorstellen. Ik ben Laurent-Jan van den Bogaard, manager bij de Bascule. De Bascule is een academisch centrum voor kinder- en jeugdpsychiatrie in de regio Amsterdam. Vanuit verschillende locaties in de stad bieden wij hulp aan kinderen en jongeren met psychiatrische problemen. Een aantal locaties bevindt zich aan het Ijsbaanpad. Op Ijsbaanpad 6 werken onder andere de Raad van Bestuur, de afdeling personeelszaken en de afdeling financiën. Op Ijsbaanpad 8 en 10 bevinden zich drie groepen voor jongeren van 12 tot 18 jaar: twee dagbehandelingsgroepen en een dag-en-nachtbehandelingsgroep. Voor alle afdelingen geldt dat wanneer er jongeren aanwezig zijn, er altijd begeleiding aanwezig is, ook 's nachts en in het weekend.

Wij vinden het belangrijk dat wij een goede verstandhouding hebben met de buurt. En wij gaan er vanuit dat wij voldoende controle en begeleiding bieden aan de jongeren die bij ons in behandeling zijn, maar mocht u onverhoopt overlast ondervinden van "onze" jongeren, dan willen wij dat graag weten. Als u overlast ondervindt dan kunt u dat bij mij melden. Ook als u vragen heeft hoor ik dat graag.

Voor meer informatie kunt u ook terecht op onze website: www.debascule.com.

Met vriendelijke groet,

Laurent-Jan van den Bogaard
Hoofd zorglijn
Ijsbaanpad 6
1076 CV Amsterdam
020-8901700

The logo for MARCEIL, featuring the name in a stylized, bold, sans-serif font. The letters are black and have a modern, geometric feel.

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

Nieuw! Energiebedrijf Ijsbaanpad

Als woonbotendorp een eigen energiebedrijf starten. Met dat idee in het hoofd organiseerde buurtbewoonster Pauline Westendorp op 18 mei een bijeenkomst om de mogelijkheden te bekijken. Pauline werkt als freelance energieconsulent onder de zakennaam NEWNRG. Voor deze bespreking nodigde zij enkele specialisten uit op het gebied van decentrale energiebesparing en -opwekking, namelijk: Pieter van Alphen (specialist op het gebied van warmtepomp- en zonnetechnologie en werkzaam bij Techneco), Kees Daey Ouwens (hoogleraar op de TU Eindhoven en actief in energieaangelegenheden sinds 1967) en Jadranka Cace (consulent zon- en windenergie bij Rencom). Van de buurtbewoners waren Ika ter Haar, Raoul Schoenmaeckers, Pauline zelf en ondergetekende aanwezig. De bespreking werd op video opgenomen door Susan Koenen, programmamaker van new-energy.tv. Dit zal t.z.t. enkele nuttige programma's opleveren.

Tijdens deze bijeenkomst hebben wij diverse ideeën besproken, waaronder:

- energiebesparing in het huishouden;
- warmtewinning (eventueel inclusief koeling in de zomer) uit het havenwater via warmtepompen;
- tapwaterverwarming uit zonlicht via zonneboilers;
- decentrale stroomopwekking uit wind via windturbine(s);
- decentrale stroomopwekking uit zonlicht via zonnepanelen;
- CV-systemen die stroom opwekken via warmte-kracht-koppeling (WKK).

Onze hoofddoelstelling is: zoveel mogelijk onze eigen (schone) energie opwekken, tegen zo laag mogelijke (opstart- en exploitatie)kosten, met behoud van comfort.

Bijkomende doelstellingen zijn optimale efficiëntie en het creëren van onafhankelijkheid van de maatschappelijke infrastructuur (lees: energiebedrijven).

Wij zijn al snel tot de conclusie gekomen dat een echt, eigen energiebedrijf misschien niet haalbaar is, maar het collectieve inzamelen van expertise en inkopen en (laten) installeren van apparatuur wel. Als technische maatregelen verdienen zonneboilers en warmtepompen de voorkeur.

Interessante punten die boven water kwamen zijn:

- de gewone stroommeters in onze meterkasten zijn niet geschikt voor het correct bemeteren van teruggeleverde stroom (daarvoor moet je een speciale meter tegen meerkosten laten plaatsen);
- WKK-installaties leveren weinig kostenbesparing op, omdat de teruggeleverde stroom met gekocht gas wordt opgewekt;
- windmolens op locaties in de buurt zijn om meerdere redenen niet realiseerbaar, maar het collectief 'adopter' van een grote windturbine elders in het land zou een mogelijkheid kunnen zijn.

Hoe dit initiatief zich verder ontwikkelt, zullen wij op de VWZ-website publiceren. Een gedetailleerder verslag van de bespreking op 18 mei staat er nu al op. In dat verslag worden de hierboven gebruikte technische termen nader uitgelegd. Wie op korte termijn meer wil weten kan contact opnemen met Ika, Ijsbaanpad 64A of via e-mail: deruimte@hotmail.com.

Dave

Afsluiting in stijl met nieuwe energie-inname: v.l.n.r. Kees Daey Ouwens, Pieter van Alphen en Raoul Schoenmaeckers.

Baggerstort versus koudewinning Nieuwe Meer

Enige jaren geleden was er nogal wat ophef in de buurt over plannen van Rijnland en Nuon om licht verontreinigde baggerspecie in De Nieuwe Meer te storten. Onder de eufemistische noemer 'verondieping Nieuwe Meer' werd dit plan in een serie bijeenkomsten van een commissie van betrokkenen uitgebreid besproken.

Recenter is men met het idee gekomen om het meer te gebruiken als warmtestort voor de nieuwe kantoorgebouwen aan de westelijke Zuidas (zie VWZ Nieuwsbrief van september 2004).

Uit het jaarverslag van de vereniging De Oeverlanden Blijven! vernemen we dat deze twee ideeën elkaar uitsluiten en dat de 'verondieping' dus van de baan is. Wij citeren:

"Het bestuur heeft zich alleen in de beginperiode actief opgesteld door middel van telefonische inlichtingen te verkrijgen en via e-mail vragen te stellen aan de betrokken stadsdelen. Maar daarna heeft de vereniging een vrij passieve rol gehad. [Wij hebben] wel stukken ontvangen van Rijnland. Daarom waren wij erg blij dat het bestuur via [een actief lid] op de hoogte werd gehouden van de ontwikkelingen rond de koudewinning uit de Nieuwe Meer voor kantoren aan de Zuidas. [...]"

De scepsis bij de betrokken partijen, zoals onder andere de watersportverenigingen en woonbootbewoners, had vooral betrekking op de angst dat het ten koste zou gaan van het milieu in de Nieuwe Meer. Maar ook dat de direct betrokkenen niet gehoord zouden worden. Deze angst was terecht, omdat er al een vergunning was afgegeven voor de bouw van een pompstation, terwijl er nog helemaal geen toestemming was om überhaupt water te mogen gebruiken.

Om een lang verhaal kort te houden, er heeft veel overleg plaatsgevonden waarbij specialisten werden ingeschakeld, met als resultaat dat vrijwel iedereen zich erin kan vinden om de Nieuwe Meer als bron voor koeling te gebruiken. [Ons inziens] heeft Nuon goed meegewerkt en geluisterd naar de betrokkenen. Op dit moment [mei 2006] liggen de buizen al klaar om afgezonken te worden.

Van belang was dat de koudwaterwinning recht tegenover het plan ter verondieping van de Nieuwe Meer stond. De verondieping gaat dan ook niet door en hoogstwaarschijnlijk zal Nuon zich gaan bezighouden met de verwerking van bagger (dat gestort moest worden in de Nieuwe Meer) ... tot bruikbaar materiaal zoals stenen.

Deze manier van koeling wordt bijvoorbeeld in Zweden al langer toegepast en wordt als milieuvriendelijk genoemd. In Nederland is dit een unicum."

De redactie

Nieuw in Amsterdam-zuid:

eetcafé
Fachada
lunch & diner

openingstijden:

maandag t/m zaterdag 11.30-23.00

zondag 16.00-23.00

de keuken is tot 22.00 uur geopend

STADIONPLEIN 13 1076 CE AMSTERDAM tel. 020-4711554

De Schinkelsluis

1941: Schutsluis in noordwestelijke richting gezien
(Gemeentearchief nr. 010003020793)

Onze buurt ligt mooi rondom de Schinkelsluis gedrapeerd. Er was natuurlijk ooit een tijd dat dit moois er helemaal niet was en dat de eerste sluis die je op de Schinkel tegenkwam die bij de Overtoom was. Sinds begin jaren veertig van de vorige eeuw is dat allemaal anders en kun je prachtig slalommen over 'onze' sluis. Wat een heerlijk leeg landschap in die tijd: geen bomen, geen auto's, geen boten (plezier- of vracht-). Zo komt het eenvoudige ontwerp ervan toch het beste tot zijn recht. Het is zelfs moeilijk er onze huidige sluis in te ontdekken! Gelukkig maakt het karakteristieke sluiswachterhuis, dat momenteel flink wordt uitgebreid, het ons enigszins gemakkelijker het als onze sluis te herkennen.

Ik heb horen verluiden dat deze sluis ooit als dubbele sluis bedoeld is geweest. Daar waar nu de uitbreiding van het sluiswachterhuis wordt gepleegd, schijnen de bouwers ruimte te hebben overgelaten om nog zo'n sluisbak te realiseren als dat nodig was. Waarschijnlijk voor tweerichtingsverkeer? Met de uitbreiding van het sluiswachterhuis mogen we aannemen dat die uitbreiding er nooit meer gaat komen, nog afgezien van het feit hoe dat dan moet met al die bruggen voor de snelweg, het spoor en de metro.

In 1953 wordt het met woonboten rond de sluis al een stuk drukker. Ook nu is het moeilijk te zien vanaf welke plek deze foto is genomen, maar de Riekerhavenbrug in de verte geeft houvast. De foto moet vanaf de Jachthavenweg zijn genomen, waar rechts nog geen woonboten liggen, althans, niet in beeld.

1953: Haven bij Schinkelsluis (Gemeentearchief nr. 010122042038)

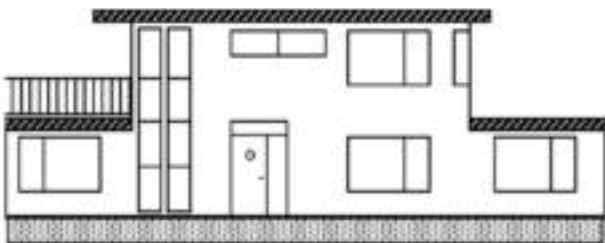
1967: Sluis Nieuwe Meer (Gemeentearchief nr. 10009A001114)

Best een wijds water, daar in de kom in 1953.

In 1967 liggen de boten van de Jachthavenweg er inmiddels wel. De 'krul' bij de sluis ligt mooi in zicht, iets wat je van de huidige situatie niet kunt zeggen, nu daar de snelweg zo ongeveer overheen ligt. Er liggen zelfs nog boten langs de steiger, hetgeen momenteel alleen voorbehouden is aan de baggerschepen. De bomen langs het Jaagpad zijn nog

niet zo groot en ook op deze foto valt weer de wijdheid op, die er tegenwoordig helemaal niet meer is.

Inge

Arkon Woonschepenonderhoud www.arkonbouw.nl

**nieuwbouw, verhogen, verlengen,
onderhoud**

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioolpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

**Arkon tel. 020-6166651
info@arkonbouw.nl**

Dank aan het Gemeentearchief Amsterdam voor het mogen opnemen van enkele foto's uit de beeldbank. Kijk daar zelf ook eens: www.gemeentearchief.amsterdam.nl.

Overboord (2)

In het vorige nummer schreef ik over hoe je kunt handelen als je in het water bent gevallen, of als je erbij wordt geroepen door een buur die dit overkomt. Deze keer ga ik in op hoe je maatregelen vooraf kunt nemen om dergelijke ongevallen te voorkomen of de nare gevolgen ervan te verminderen.

Er zijn vier aspecten te onderscheiden: beoordeling van de situatie rondom je drijvende woning, fysieke aanpassingen die je kunt aanbrengen om ongelukken te voorkomen, maatregelen om het makkelijker te maken voor een drenkeling uit het water te klimmen (of daarbij te helpen), en tenslotte enkele praktische oefeningen met familieleden.

Beoordeling

Hierbij moet je je fantasie de vrije loop laten. Ga eens rondom je boot kijken (desnoods leen je een bijbootje van je buren) en probeer je aan elke kant van je boot voor te stellen dat je daar iets aan het doen bent. Hoe groot is het risico dat je in het water valt en hoe kom je er dan weer uit? Als iemand je te hulp schiet, wat kan hij doen? Welke middelen zijn er voorhanden? Heeft het waterpeil hier nog invloed op (dit kan een centimeter of 40 variëren)?

Het grootste gevaar is uiteraard de overstap van de steiger naar de voordeur. Zo'n overstap maak je dagelijks! Door een misstap kun je letter-

lijk tussen wal en schip terecht komen. In deze smalle watergang is het vaak erg moeilijk voor een drenkeling om zich er weer uit te hijsen. De kanten van de ark zijn verticaal en glibberig en bieden geen houvast. Bovendien is er vaak een looprand die het nog moeilijker maakt. Aan de steiger is er ook nauwelijks houvast en onder water is er helemaal niets waarop je je voeten kunt zetten.

Hoe kom je hier uit het water?'

Als je niet tussen wal en schip valt, maar aan een andere kant zul je om je boot heen moeten zwemmen en in de ruimte tussen de arken op de steiger zien te komen.

Als je een vlotje of terras hebt zonder hek er omheen is het risico dat je in het water valt groter. Dan is er niets waarop je grip kunt krijgen. Is er echter wel een hek, dan kan het moeilijk zijn om er vanuit het water overheen te komen.

Je wilt vooral de plekken inventariseren waar een drenkeling geen kans heeft om eruit te

komen en bedenken of daar iemand toch terecht zou kunnen komen (en bedenk daarbij dat mensen, vooral kinderen, wel eens uit een raam kunnen donderen).

Voorkomen

De foto's laten zien hoe diverse buren de ruimte tussen boot en steiger overbruggen, al dan niet met hekjes. De ene maakt de loopplank aan de boot vast, de andere aan de steiger. Als de boot heel dichtbij de steiger ligt, kan je overwegen een loopplank achterwege te laten. Denk eraan dat, als je wel eens kinderen of dieren over de vloer hebt, zij gemakkelijker tussen wal en schip terecht kunnen komen dan een volwassene. En dan is het ook moeilijker voor ze om vanuit die smalle ruimte weer op het droge te komen.

Als je een vlot of terras hebt, zorg er dan in elk geval voor dat het een opstaand randje heeft. Zo voorkom je dat je er bij gladheid gemakkelijk vanaf glijdt. Zo'n randje is ook handig als je in de plomp ligt en er weer uit probeert te komen. Op een terras zonder hek kun je een rand maken van plantenbakken, die als een psychische barrière werkt.

Reddingsmaatregelen

Aan beide kanten verticale muren en de steiger door de meterkast geblokkeerd

Als je je boot aan alle kanten hebt bekeken, heb je misschien een plek gevonden waar iemand in het water kan vallen en er moeilijk weer uit kan komen. Het vergt enige vindingrijkheid om daar wat aan te doen zonder veel geld uit te geven, want hopelijk komt het weinig voor. De maatregelen moeten echter wel weerbestendig en duurzaam zijn.

De gemeente geeft het goede voorbeeld

Balkjes aan de randen van vloten en terrassen hebben we reeds genoemd. Maak ze echter wel stevig vast met roestvrijstalen schroeven of bouten en moeren. Op plekken bij de steiger waar je moeilijk uit het water komt, kunnen handvatten aan de houten steigerhekken uitkomst bieden.

Deze kun je ook aan de buitenkant van je ark bevestigen. Je moet er wel voor zorgen dat slachtoffers erbij kunnen. Soms zal het nodig zijn om meerdere handvatten boven elkaar te plaatsen. Ook hier zijn schroeven van roestvrij staal aanbevolen. Een andere hulpmiddel is een vastge-

Goedkoop en effectief

knoopt stuk touw met knopen of lussen. Het touw moet vrij dik zijn (3 á 4 cm) zodat je het goed kunt vastgrijpen. Aan de waterkant kun je overwegen een zwembadtrap aan de looprand of aan een vlot te monteren. Deze bewijst z'n waarde ook op vrolijkere momenten (warme zomerdagen!).

Huisdieren

Hoe red je een kat of hond uit het water? Van pogingen het dier te pakken zul je vaak spijt hebben! Het beste is om een plank in het water te leggen en vast te houden. Daar kan het dier vrij

Het drijfsel rechts biedt een kat z'n redding

gemakkelijk op klimmen en zo weer op het droge komen. Voor de langere termijn kun je een pallet in het water leggen en ergens aan vastmaken zodat hij niet wegdrijft. Zo kan een dier zichzelf redden.

Oefeningen

Op een mooie, hete zomermiddag kun je met het hele gezin wat oefenen. Je kunt ze uitleggen dat het serieus bedoeld is, maar met het mooie weer en de warme zon zal het snel een leuk mid-dagje spartelen worden.

Loop met je huisgenoten mee rond de boot en laat ze op veilige plekken één voor één in het water springen en dan er weer uit proberen te komen (doe dit ook zelf!). Zo krijg je inzicht in de plekken waar ze er moeilijk uit kunnen komen. Ze kunnen ook proberen elkaar te helpen en zo leren hoe ze dat zonder gevaar voor zichzelf kunnen doen. Je zult soms merken dat er plekken zijn waar volwassenen er makkelijk uit kunnen komen, terwijl dit voor een kind moeilijk is ... of omgekeerd!

Na het dagje oefenen weet je waar je eventuele hulpmiddelen moet aanbrengen. Als je dat hebt gedaan kun je de oefeningen herhalen, zodat je kunt zien of je maatregelen werken. Een kleine moeite om van een grote zorg af te komen!

Dave

De rechter sprak

An de juridische strijd tussen de VWZ en de gemeente Amsterdam is voorlopig een einde gekomen. De vereniging heeft lang geleden, toen Ronald Eveleens nog voorzitter was, aan de gemeente gevraagd of zij de kosten voor het aansluiten van de boten aan het Jaagpad aan de rioolleiding wilde betalen. Een duidelijk 'ja' of 'nee' kregen we niet te horen. Dat was voor ons een reden om een uitspraak te vragen waarmee we verder konden. Een 'ja' zou betekenen dat de aansluiting ons niets zou gaan kosten, een 'nee' gaf ons de mogelijkheid het besluit bij de rechter aan te vechten. Na veel correspondentie werd het 'nee'. In vorige nummers van de Nieuwsbrief en op onze website kunt u de afleveringen van de strijd nalezen. Ik vat de voorgeschiedenis niet voor u samen.

De rechter schreef

Tijdens de laatste rechtszitting in maart van dit jaar heeft mevrouw de rechter de beide partijen gehoord en met ze gesproken, omdat ze van beide nog een toelichting nodig had. In april kregen we via onze juridisch deskundige, die voor ons als gemachtigde optrad, te horen dat de rechter ons beroep ongegrond heeft verklaard. De rechter heeft de uitspraak op papier gezet. Haar oordeel houdt in dat er geen wettelijke grondslag

bestaat voor het verlenen van subsidie voor het aansluiten, en dat het gelijkheidsbeginsel geen stand houdt. Subsidie geven aan de Jaagpadbewoners kan tot gevolg hebben dat er ook subsidie moet worden gegeven aan alle Amsterdamse bootbewoners die nog niet op het riool zijn aangesloten. En onze klacht over ongelijke behandeling is afgewezen omdat het aansluiten in 1989 op grond van een andere wet is gedaan (de zogenoemde Verfijningsregeling, weet u wel?) dan het toekomstige aansluiten van de Jaagpadbewoners (de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren).

Het laatste woord

De VWZ had tegen het besluit van de rechter in beroep kunnen gaan, maar onze jurist heeft ons dat afgeraden. We zouden ons dan moeten wenden tot de Raad van State. We zouden echter weinig kans maken op een gunstige uitspraak, omdat de raad voorzichtig is met het oordelen over het financiële beleid van gemeenten.

De Jaagpadbewoners en anderen in Amsterdam moeten dus de aansluiting zelf betalen, maar ... voorlopig nog niet. Geen enkele instantie (gemeente, hoogheemraadschap, provincie en het rijk) maakt haast met het verplichten tot aansluiten en met het handhaven daarvan. Misschien moet u gaan betalen maar misschien ook niet.

Wilbert

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):
Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:
Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Betoncasco

www.betoncasco.nl

Opgelet: BBA schrijft wel bonnen uit!

Lieve lezers,

Samengevat: neem bovengenoemd telefoonnummer op in je mobieltje onder de naam 'lachtlaats' en ga lekker zonnen op je terras!

De redactie

De VWZ-Nieuwsbrief wordt in alle uit-
hoeken van Amsterdam gelezen. Echt
waar!

De redactie ontving een ingezonden brief
van de BBA: de eerste echte ingezonden brief
(met briefpapier in huisstijl en bijpassende
envelop) in het bestaan

van de
Nieuwsbrief.
Wij hebben
deze brief speciaal voor u
ingescand en
opgenomen,
want iedere
inhoudelijke
kopij belonen wij
zoveel mogelijk
met plaatsing.

Het belangrijkste is natuurlijk dat
u na het lezen van
deze brief weet dat
u echt moet gaan
bellen zodra u last
hebt van overlast op
het water, zodat de
BBA daar met haar
bonnenboek meteen
wat aan kan doen. Het
zal ons niets verbazen
wanneer deze zomer
de boten in de sluis
naast hun gewone
sluiskosten in menig
geval ook nog een dikke
bon krijgen. Bellen dus,
of mailen, en niet denken
dat uw burens dat wel
voor u doen. Het Meld-
punt overlast te water is
24 uur, 7 dagen per week
bereikbaar op het telefoon-
nummer 020 - 625 0099. Via
de website van BBA
www.bba.amsterdam.nl)
kunt u digitale aangifte
doen.

Gemeente Amsterdam
Dienst Binnenwaterbeheer

Sector Nautische Zaken

Bezoekadres
De Ruijterkade 6
1013 AA Amsterdam

Telefoon 020 550 3636
Fax 020 550 3600
www.bba.amsterdam.nl

Retouradres: BBA, De Ruijterkade 6, 1013 AA Amsterdam

Nieuwsbrief VWZ
t.a.v. de redactie
IJsbaanpad 76 F
1076 CW AMSTERDAM

Datum 27 april 2006
Oms kenmerk 1860
Behandeld door Mevrouw drs. J.R. Vuijk
Doorkiesnummer 020 550 3611
E-mail n.vuijk@binnenwaterbeheer.nl

Onderwerp Reactie op artikel, Nieuwsbrief 1, maart 2006

Geachte redactie van de Nieuwsbrief VWZ, beste Henk,

Met veel plezier las ik het artikel in jullie nieuwsbrief van maart 2006 'Een minder bewogen jaar?'. De Schinkel is inderdaad een belangrijke vaarweg voor de beroeps- en pleziervaart, maar ook om op te wonen. Onder andere voor hen die op en aan het water wonen neemt de Dienst Binnenwaterbeheer (BBA) overlast te water heel serieus. Het is prettig te lezen dat de Vereniging Woonschepen Zuid hierin vertrouwen heeft.

Helaas ontdekte ik een jammerlijke fout. Jullie schrijven dat BBA niet over opsporingsbevoegdheden beschikt en dus niet kan verbaliseren. Maar dat is (gelukkig!) niet waar: wij kunnen wel degelijk bekeuren. BBA heeft drie patrouillevaartuigen en een snel vaartuig tot haar beschikking waarop altijd BBA-rayoncontroleurs varen met de bijzondere opsporingsbevoegdheid (BOA). Zij kunnen, net als de BBA-walcontroleurs, bekeuringen uitschrijven voor alle nautische overtredingen.

Dus reken maar dat BBA bekeuringen uitdeelt wanneer met onze laserapparatuur wordt vastgesteld dat te snel gevaren wordt! En ook bij verkeerd afmeren, hinderlijke golfslag of wanneer men 's avonds zonder de verplichte verlichting op het water is.

Zoals in het artikel van Henk Vermaat ook is genoemd, werkt BBA steeds intensiever samen met het Waterteam van de regiopolitie. Zo kan het 'blauw op het water' efficiënt worden ingezet en wordt de overlast nog beter aangepakt.

Snelheidsovertreders en andere overlast melden bij het Meldpunt overlast te water heeft nog altijd zin. Mede naar aanleiding van uw meldingen zet de Dienst Binnenwaterbeheer en het Waterteam van de regiopolitie mensen en middelen in op locaties waar veel overlast ervaren wordt. Dan wordt er gecontroleerd en bekeurd!

Het meldpunt is 24-uur per dag, 7 dagen per week bereikbaar via 020 625 00 99 of via www.bba.amsterdam.nl. Wij zouden het zeer op prijs stellen wanneer jullie (een deel uit) deze brief zouden plaatsen in de volgende Nieuwsbrief VWZ.

Met vriendelijke groet,

Rocco Janssen, Manager sector Nautische Zaken

Baggernieuws?

Het vraagteken staat er niet voor niets. Allereerst is het waarschijnlijk zo dat, wanneer u dit leest, het nieuws allang geen nieuws meer is. Ten tweede is het maar de vraag of dit stuk in de Nieuwsbrief te lezen zal zijn. Mijn vorige Baggerstuk was onbedoeld niet geplaatst... maar er is altijd nog onze website www.vwz-amsterdam.nl waarop het laatst bekende nieuws te lezen is.

Stand van zaken

Het baggeren aan het Ijsbaanpad verloopt volgens plan en er zijn geen klachten voor zover ik weet. Tijdens het laatste overleg met de begeleidingscommissie op 9 mei bleek dat het vergunningentraject, dat bij Rijnland is ingezet, langer zou kunnen duren dan aanvankelijk werd aangenomen. Het is allemaal nog niet duidelijk, maar een ding is zeker: er komt een groot depot om het slib in te storten (zie tekening). Omwonenden kunnen er nog overheen kijken, het stinkt niet en er is geen geluidsoverlast. Dat is de mededeling die tijdens het laatste overleg werd gedaan.

Ik hoop dat het ook echt zo is, want het lijkt me eerlijk gezegd niet zo'n pretje. Projectleider Cock Rigter gaat er van uit dat in september kan worden gestart met baggeren in de kom. De bak wordt in de tweede helft van augustus geplaatst. We zijn dat nog met vakantie en leggen voor vertrek onze bijboot de 'Syrinx 2' maar even ergens anders neer. Ook het kleine vlotje dat als terras dient, wordt voor de vakantie verplaatst. Je moet er wat voor over hebben!

Er zijn ongetwijfeld mensen in de buurt die niet in het hoogseizoen met vakantie gaan en een digitale camera bezitten. Het zou mooi zijn om wat plaatjes te schieten van het plaatsen van de damwanden. Hebben we weer wat leuks voor in de nieuwsbrief!

Ons volgende baggeroverleg is op 27 juni. Houdt de website dus in de gaten.

Alice

P.S. Op 9 juni ontving ik het bericht dat het plaatsen van een perskuip/slibdepot aan de Jachthavenweg niet doorgaat. De aannemer heeft besloten onder de brug van de A10 bakken neer te leggen en daar het slib in te storten. Eerlijk gezegd ben ik blij met dit bericht. Zodra er meer bekend is over het baggerproject en alles dat daar mee te maken heeft zal ik dat op de website melden.

----- Original Message -----

From: Jorg Boendermaker=20

To: VWZ - Alice van der Meer

Subject: Tekening perskuip

Beste Alice,

Namens het stadsdeel Oud Zuid de tekening van de bouwkuip.

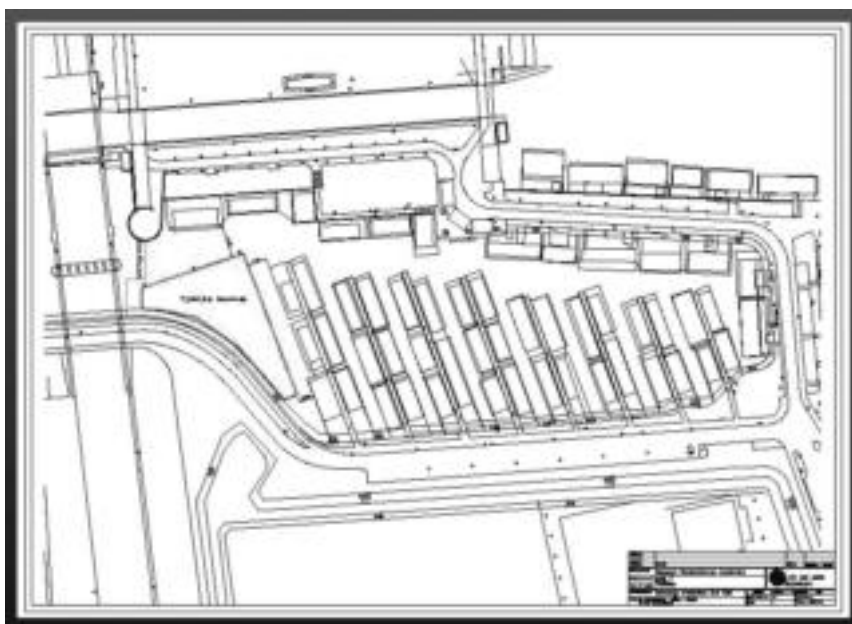
Ik heb echter net de aannemer gesproken en die deelde mee dat het voor hem zeker is dat hij gebruik gaat maken van drijvende bakken die onder het viaduct gaan liggen ipv de perskuip. De bouwvergunning aanvraag laten we wel doorlopen (Fall back scenario) maar de perskuip wordt op basis van de huidige informatie niet aangelegd.

Volgende week krijg ik een tekening van de aannemer met daarop de bakken gesitueerd.

(See attached file: bouwkuip.dwg)

Met vriendelijke groet,

J. (Jorg) Boendermaker
projectleider

Zo vergaderen vogels

Kauwpedel schudde haar vleugels op toen ze wakker werd. Maar wat zag ze nu? Groene en gele veertjes. Een heel klein koppie kwam te voorschijn. Een rood snaveltje. Kauwpedel dacht dat ze droomde. Nee, ze was klaar wakker. En wat een geluid kwam daar uit dat kleine bekkie. Ineens wist ze het weer. Natuurlijk: het was Pakkie die uit haar veren kroop. Ze hadden gisteravond een heel diepzinnig gesprek over het leven gehad. En Pakkie had haar gevraagd of ze mocht blijven slapen.

'Goedemorgen', floot Pakkie heel hoog. 'Ook goedemorgen', bromkrijste Kauwpedel. Ze had altijd last van ochtendhumeur. 'Ik heb heel heel erg lekker in jouw vleugels geslapen. Maar wat rochel jij veel 's nachts.' 'Wel ja, verleen ik je gastvrijheid om in mijn vleugels te slapen, krijg ik een dergelijke opmerking. Maar je hebt gelijk. Ik slaap onrustig. Omdat ik bijna altijd alleen slaap heb ik er geen last van. Zeker niet van mijn rochel.'

'Waarom slaap jij zo onrustig?' 'Omdat ik veel nadenk. Over mijn vogelvergadering. Over onze toekomst als kauwen. Over de mensen. Over dit kerkhof. En ja, nu zal ik ook wel over jou nadenken. Trouwens zijn al die andere Pakkies, zal ik maar zeggen, die er zo uit zien familie? En waarom vliegen jullie altijd in formaties van vijf? Jullie lijken wel straaljagers. Weet je trouwens, als er weer een vliegtuig overkomt, dat al mijn vleugels stinken. Een soort olielucht.'

'Ik woonde eerst in het Vondelpark. Toen moest ik weg. Bij ons is het namelijk zo dat als we met teveel op een plek zijn, de oudste voor de jongeren een nieuwe plek gaan zoeken. Ze trekken er in formaties van vijf op uit.' 'Oh', krijste Kauwpedel heel zacht, 'dat was het dus als wij in die grote kastanjeboom vergaderden. Onze vergadering werd de laatste weken steeds gestoord door die formaties van vijf. Pakkie, jij gaat me toch niet vertellen dat je mijn gastvrijheid misbruikt om te spioneren. Om te kijken of onze kastanjeboom een plek voor jullie is. Ik ga hier niet weg.'

'Kauwpedel, je hoeft echt niet bang te zijn. Ik heb helemaal alleen het spoor van die olielucht gevolgd. Die rook ik altijd als onze ouderen terugkwamen. En dat was hier. Toen zag ik jou. Ik heb je toch al verteld dat mijn ouders mij niet uit het nest konden gooien, zoals bij jou. We woonden immers in een kooitje bij mensen. Die mensen hebben op een keer het kooitje mee naar het Vondelpark genomen en het deurtje opengedaan. Ik moest toen weg van mijn ouders.' 'Oké. We zien wel. Laten we eerst maar gaan eten.'

Zo gezegd zo gedaan. Op het kerkhof en bij de boten was er eten in overvloed. Toch was er wat aan de hand. Pakkie begreep het allemaal niet zo erg. Kauwpedel vroeg Pakkie: 'Wat doen al die mensen daar beneden? En wat zijn dat voor machines?' 'Oh, die mensen heb ik al eerder gezien. Volgens mij werken die hier. Maar die machines, die ken ik niet. Laten we gaan kijken.'

Beneden liepen mannen in witte pakken. De vogels vlogen naar het weilandje. 'Die plek heet Blauwgrasweilandje, Pakkie.' 'Hoezo?' 'Blauwgras is een speciaal soort gras. Het groeit alleen maar op oude veengrond die erg schraal is. Dit weilandje is al heel oud, ik geloof van voor 1600. Je mag er ook niet met grote machines opkomen. Daarom vind ik het zo gek dat er wel machines op het weilandje zijn. Wat ik zelf weet', zei Kauwpedel, 'is dat de mensen van hier de natuur rondom het kerkhof en de weilandjes speciaal hebben beschermd. Ze zijn anders bang dat andere mensen er huizen gaan bouwen.'

'Weet je', zei Pakkie, 'ik snap niets van de mensen. Eerst woonden wij altijd in een kooitje bij de mensen. En ineens, zo maar op een keer, werden we met kooitje en al opgepakt en naar het Vondelpark gebracht. Het deurtje van het kooitje werd opengemaakt. Mijn vader en moeder sisten heel zachtjes: Pakkie, weg, en heel snel! En weg was ik. Ik ben toen erg gestrest geraakt. Ik heb daardoor heel lang niet meer kunnen fluiten en kwetteren. Kauwpedel, is dat nu hier ook zo?' 'Bedoel je', zei Kauwpedel, 'dat je mensen hebt leren kennen waar je thuis woonde en dat die mensen je zo maar ineens in de steek hebben gelaten?' 'Ja, dat bedoel ik.'

Die witte-pakkenmannen waren sloten aan het schoonmaken. 'Waarom hebben ze van die witte pakken aan?', vroeg Pakkie. 'Ik denk dat ze niet vuil willen worden. Maar precies weet ik het niet. Maar jij kunt toch zelf ook wel wat bedenken, Pakkie?' 'Ja, maar jij woont hier al zo lang. Ik kan je heel veel over het Vondelpark vertellen. Maar van hier weet ik niets.'

'Ik weet niks van het Vondelpark. Ja een enkele keer vlieg ik er wel eens heen. Je ziet er altijd overal mensen. Hier is dat veel minder. Ik ben altijd heel erg moe als ik van het Vondelpark terug kom. Is mij veel te druk. Zullen we samen gaan vliegen? Ik laat je zien hoe het er allemaal uitziet. Je moet het zo zien: de kastanjeboom is mijn echte huis. Mijn huis staat in een heel grote tuin. Een tuin waar

mensen dode mensen in de grond stoppen.' 'Als ik dood ga,' zei Pakkie, 'wordt ik opgegeten door andere vogels, heb ik van mijn vader en moeder gehoord.' 'Dat zal wel,' bromde Kauwpedel. Ze vlogen samen tot de brug bij de zandhaven. 'Waarom zijn er twee bruggen en zo dicht bij elkaar?', vroeg Pakkie. 'Nou', zei Kauwpedel, 'zie je daar die bakkerij? Die bakt dag en nacht brood voor veel bedrijven in Amsterdam. Nu kunnen de auto's veel sneller in de stad komen en blijft het brood langer vers.'

'Moet je daarvoor dan een hele nieuwe brug bouwen.' Nou kijk, die grote blauwe brug is alleen maar voor fietsers en wandelaars. En nu is er ook een brug voor auto's.' 'Ja', zei Pakkie na een diepe lange fluit, 'het is maar goed dat mensen niet kunnen vliegen, anders zouden wij in de lucht ook bruggen moet bouwen om alle drukte te verwerken.'

'Goed . Na de brug krijg je een heel klein stukje bos. Toen de nieuwe brug werd gebouwd hebben ze ook een nieuw fietspad aangelegd. In dat bos staan 2 uitgezaagde mannen met een klein slipje aan. Soms liggen ze op de grond. Maar dan zet iemand anders ze weer recht.' 'Oh', zei Pakkie, 'dat had in het Vondelpark ook. Op bepaalde plekken, mannen in slipjes of met helemaal niks.'

'Ja, maar in ons bos zijn het uitgezaagde mannen.' 'Oh', zei Pakkie, " je bedoelt, het zijn geen echte. En wat is dat dat huisje?' 'Dat had er eigenlijk niet mogen staan', zei Kauwpedel, 'dat is een paardenstal. Het stadsdeel heeft een fout gemaakt waardoor die stal er nu staat.' 'Paarden zijn toch van die mooie beesten. Ik zag die soms ook in het Vondelpark. Er zaten mensen op. Het paard liep voor hen. Die mensen waren zeker moe of hadden geen zin om zelf te lopen.' 'Nou precies weet ik het niet. Maar ik geloof niet dat op deze paarden mensen zitten.'

'En wat is dat?', vroeg Pakkie, 'dat stenen huisje.' 'Daar pompen mensen water mee uit de sloot naar een andere sloot. Als het heel hard regent, worden je veren nat. Dan ga je hard met je veren schudden en dan worden ze weer droog, en kun je weer vliegen. Zoiets gebeurt er ook in dat huisje. Daar staan machines die het water uit de sloot naar een andere sloot pompen. Zo blijven de weilandjes droog. In mensentaal noemen ze zoiets een gemaal. En de weilandjes heten een polder. De weilandjes samen vormen een van de kleinste polders die er zijn.'

'Wat interessant', floot Pakkie, 'dat je water weghaalt rond stukjes land. O, nu snap ik waarom die witte pakken mannen de sloten schoonmaken. Als de sloten vuil zijn kan het water er niet meer in. En hebben die pompen geen werk meer.' 'Precies',

zei Kauwpedel . Tegelijk dacht ze: ik moet je nog veel leren als je hier wilt blijven wonen. Pakkie was toch echt een parkvogel helemaal geen weilandvogel.

'Wat zijn dat?', vroeg Pakkie, 'al die huizen in het water. Dat heb ik nog nooit gezien. Moet dat water ook weggepompt worden om de huizen droog te houden?' 'Nee, die zijn zo gebouwd dat ze in het water drijven.' 'Maar ze zijn allemaal anders. De huizen bij het Vondelpark zijn allemaal van steen . En je ziet ook heel veel dezelfde huizen. Maar hier...'

'Weet je', zei Kauwpedel, 'ik vlieg nu naar huis terug. Ik moet de post ophalen. Vlieg rustig wat rond. Geef je ogen, je veren en je snavel goed de kost. Hoe meer je hebt gezien, hoe sneller je hier gewend bent. En vraag alles wat je opvalt of vreemd is.'

Kauwpedel haalde de post uit de bus. Een brief van het stadsdeel met het Beheerplan Terrein Huis te Vraag, een verslag van het gesprek op 19 januari 2006, gemaakt door Bles en van den Berg, en een verslag van het hetzelfde gesprek gemaakt door het Stadsdeel. Kauwpedel zette haar bril op en begon te lezen

Ben

De Kauw Pedel,

Aan het Jaagpad woont een Kauw die noemen ze Pedel.
Die zat een klein beetje anders in haar glimmend zwarte vel.

Ze krijste anders meer dan Kauwen dat alleen konden.
Maar toch was het zo dat ze elkaar goed verstonden.

Haar hangplek was die prachtige kastanjeboom.
Vlak bij de begraafplaats net aan de groene zoom.

Je hebt haar daar vast wel eens een keer gezien.
Zo niet, kijk dan maar eens in de omgeving van Stien.

Kauwen horen eigenlijk met eigen Kauwen om te gaan,
Maar Pedel zat achter een anders gekleurde vogel aan.

't Was een klein papegaaitje in prachtig gifgroen.
Ons zwarte Kauwtje had meteen met haar te doen.

Wat bent jij toch mooi zwart zei de papegaai,
En wat maken jullie samen een heerlijk lawaai.

Ben je hier geboren vroeg onze Kauw Pedel,
Nee ik ben een tweede generatie, snap je wel.

Kom maar gauw hier zei toen de zwarte,
Ik zal je beschermen, dat doe ik van harte.

Le Chevallier

Lieve Stella,

Ik hoor allemaal enge verhalen over dat de snelweg wordt afgesloten. Hoe kom ik in 's hemelsnaam bij mijn eigen boot?

S. Weg

Beste S.,

Kijk eens op www.vanAnaarBeter.nl en dan weet je weer hoe je thuis moet komen. En als je geen internet hebt, dan merk je het wel! Of neem anders deze zomer 6 weken vakantie.

Lieve Stella,

Hoe zat het ook alweer met stadsdeelvoorzitter Emile Jaensch en zijn ideeën over het 'afmaken' van onze buurt? Komen er nou eindelijk eens geluids-

schermen op de brug bij de A10? Aansluiting van de Jaagpadboten op de riolering wordt niks, heb ik begrepen, en de baggerwerkzaamheden schijnen volgens schema te verlopen. Maar plaatsing van die geluidsschermen is toch niet teveel gevraagd?

G. Stilte

Beste G.,

Deze stadsdeelvoorzitter was van de VVD en als je een beetje hebt opgelet had je kunnen weten dat de VVD het bij de laatste verkiezingen niet al te best gedaan heeft. We hebben nu dus een andere stadsdeelvoorzitter, van de PvdA namelijk. Als we met z'n allen op de VVD hadden gestemd, dan hadden die schermen er deze zomer vast gestaan! Of de PvdA gaat de VVD op dit punt glansrijk voorbijstreven en regelt die schermen nog dit jaar. Afwachten maar en voortaan goed uitkijken op wie je stemt.

Lieve Stella,

Dit bord is een tijd geleden gesignaleerd aan het einde van de Jachthavenweg. Je ziet het als je van onder het viaduct komt. Maar daar mogen toch helemaal geen auto's rijden? Begrijp jij waarom dat bord daar staat?

M.I.S. Kleun te A.

**HOMAN
MYLOS**

WOONBOTEN WATERBOUW

Al ruim 25 jaar een begrip in de waterbouw

**Betaalbare
kwaliteit
en
ouderwetse
service**

www.homanmylos.nl

Noorder IJ- en Zeedijk 102 1505 HT Zaandam
Tel. 075-612 23 30 E-mail info@homanmylos.nl

AFMEERSYSTEMEN

LOOPRANDEN

TRAPPEN-BORDESSEN

LOOPBRUGGEN

OVERBOUWONDERSTEUNING

VASTE/DRIJVENDE STEIGERS

HEIWERKZAAMHEDEN

OEVERBESCHERMING

VERHUUR WERKPONTONS

ARCHIMEDES DRIJFBLOKKEN

Beste M.,

Het Stadsdeel is bezig het tenniseiland in te richten en daarom rijdt er vrachtverkeer op de Jachthavenweg. Aanvankelijk was ons toegezegd dat die grote vrachtauto's via het IJsbaanpad zouden gaan rijden, maar toch lagen er op een kwade dag enorme stalen platen die toegang tot het tenniseiland gaven. Ik hield mijn hart vast, want dat zou wel eens kunnen betekenen dat er van die grote joekels over onze kleine weg zouden gaan rijden. En dan al die borden! Ik kan me nog voorstellen dat automobilisten aan het begin van de weg gewaarschuwd moeten worden, maar een bord aan de andere kant – vanaf het Amsterdamse Bos - heeft helemaal geen zin, want daar mogen helemaal geen auto's rijden. Brommers mogen er wel rijden, maar die mogen binnen de bebouwde kom sowieso niet sneller dan 30 km per uur rijden. Nou ja, 't is ook eigenlijk wel komisch. Mijn vooroordeel is weer bevestigd: de mensen die de borden plaatsen kijken niet om zich heen en daarvan is niet alleen dit bord een voorbeeld!

Lieve Stella,

Op een mooie voorjaarsdag zag ik in de sloot tegenover mijn boot een aantal koffers liggen en ook nog een rugzak. Er zaten labels aan van mensen in Australië. Denk je dat die koffers uit een vliegtuig waren gevallen?

B.A. Gage te A.

Beste B.,

Het zou natuurlijk kunnen dat deze koffers en die rugzak uit een vliegtuig zijn gevallen, maar het lijkt me eerlijk gezegd vrij onwaarschijnlijk.

De politieman die na een telefoontje kwam kijken, zei heel nuchter dat de koffers waarschijnlijk waren gestolen en vervolgens waren gedumpt. Er zaten geen waardevolle spullen meer in en na een oppervlakkig onderzoek wilde de politieman weer vertrekken. Toen ik vroeg of hij de reiniging wilde bellen om de koffers weg te laten halen, antwoordde hij dat ik dat zelf maar moest doen. Hij had wel even telefonisch gecheckt of er aangifte was gedaan van diefstal. Niet dus. Hij verdween in zijn autootje en liet mij met de gedumpte waar achter. Ach, even de reiniging bellen, ook niet zo'n probleem toch? Maar dat viel nog aardig tegen zeg! 'Valt dat slootje wel onder Stadsdeel Oud Zuid? Liggen die koffers in het water of op de wal? Als ze in het water liggen moet u de milieudienst bellen, daar gaan wij niet over.' Uiteindelijk heeft de reiniging de koffers opgehaald, maar om nu te zeggen dat het met één telefoontje was opgelost...

Lieve Stella,

Is het echt waar dat reigers groen kunnen zijn? Of is dat weer zo'n grap van een fotograaf die toevallig de verkeerde lenzen op z'n camera had zitten?

M. Koet te A.

**ELEKTRA
EN SANITAIRE ARTIKELEN**

W.J.CORNELISSEN & Zn

STADIONWEG 259

TEL.: 6790931

IJZERWAREN EN GEREEDSCHAPPEN

DEALER VAN

BOSCH

BLACK & DECKER

MAKITA

Beste M.,

Ja, deze groene reiger bestaat echt en hij is zo exotisch dat hij alleen rond de Nieuwe Meer te signaleren is. Bij de Oeverlanden om precies te zijn en begin mei is hij daar voor het eerst gezien. Met zijn formaat (zo groot als een duif) en kleur (bruinig!) loop je er zo aan voorbij als je er geen verstand van hebt.

Menigee heeft er echter wel verstand van, zo is gebleken, en het was er direct zo druk dat buurtkinderen door vogelaars opzij werden geduwd, zodat ze een glimp van het dier konden opvangen. De homoscene was er niet zo blij mee. Van rustig recreëren was immers geen sprake meer.

De Nieuwe Meer is hiermee in elk geval weer helemaal op de kaart gezet. De grote vraag is alleen hoe die groene reiger hier is gekomen, want hij moet de oceaan overvliegen en vogelaars die het kunnen weten zeggen dat een groene reiger dat helemaal niet doet. Misschien is hij met het vliegtuig gekomen en is er nu iemand op deze aardbol die een groene reiger in z'n collectie mist. Of zat deze vogel misschien in een van die Australische koffers?

Lieve Stella,

Wat is dat toch met die vliegtuigen die hier midden in de nacht op ooghoogte voorbij komen? Ruim een jaar geleden kwam er een heuse Boeing voorbij en laatst eentje met de naam Neptune (what's in a name?). Weet jij daar wat van?

A.I.R. Plane

Beste A.,

Nee, ik weet er niet meer van dan wat op het Jeugdjournaal werd verteld. Ik heb gewoon lekker geslapen die nacht. Het vliegtuig dat voorbij kwam kon net als die Boeing niet meer vliegen (zielig hè?). De Neptune moest niet naar Lelystad maar naar Den Helder. Da's natuurlijk de andere kant op en dat kan pas ergens tussen drie en vier uur 's nachts. Ik kom er mijn bed niet meer voor uit. Als bootbewoner word je toch een beetje blasé van die enorme vrachten die van A naar B worden versleept.

Die woonboot die laatst 's nachts werd ingevaren, dáár werd ik nou weer wel wakker van. Welke woonbotenbouwer levert nou in 's hemelsnaam zijn boten midden in de nacht af? Voor mij een vraag, voor jou een weet?

KWALITEITSVERF IN KLEUR

Bij buitenverf staat kwaliteit voorop.
Daarom heeft Deco Home diverse professionele
verfsystemen; grondverf en afdek-
verf in 1500 kleuren kunt laten mengen.
Dus kom naar Deco Home wanneer u
voor mooi én vooral goed kiest.

EVELEENS

Jan Evertsenstraat 63
1057 DP Amsterdam
Tel.: 6160365

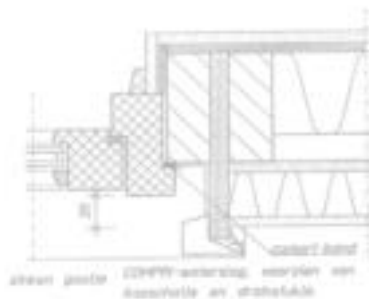
DECO HOME ZORGT ERVOOR DAT IK MOOI EN GOED KIEST

en VWZ leden 10 % korting

J.H. Ardesch B.V.

Aannemersbedrijf

Arkenbouw

Wij geven vorm aan uw water- woon- wensen.

Aannemersbedrijf Ardesch is een van de veelbelovende arkenbouwers van deze tijd.

Met het uit 1931 stammende Hammer bouwbedrijf als basis bouwen we op een perfecte locatie in Hardenberg woonarken in diverse maten en uitvoeringen.

Met een team van vakmensen werken we dagelijks geheel op specificatie van onze opdrachtgevers aan 2 arken met een doorlooptijd van 14 tot 16 weken na de werkvoorbereiding.

Een groot, ruim en overdekt droogdok geeft ons de gelegenheid het gehele jaar door los van de weersinvloeden te werken aan uw specifieke idee n.

Wij begrijpen dat dit slechts een oppervlakkige kennismaking is en geven u daarom met klem aan: Heeft u bouw- of verbouwplannen maak dan gerust een afspraak met ons.

Maar ook:

Als deze advertentie u gewoon nieuwsgierig heeft gemaakt bent u van harte welkom.

Maak dan vrijblijvend een afspraak voor een nader gesprek of voor een bezoek aan onze bouwlocatie te Hardenberg u kunt ook de website bekijken.

Het is beslist de moeite waard.

Herman Ardesch.

Ommerweg 2 7683 AX Den Ham
Postbus 51 7683 ZH Den Ham
Tel. 0546 - 672712
Fax. 0546 - 672069
Email: herman.ardesch@planet.nl
Website: www.ardesch.com

Aan dit nummer werkten mee:

Ben Bles, Inge Epping, Wilbert van Eijck, Alice van der Meer,
Dave Schmalz, Hugo Schuit en Ellen Walthuis.

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correspondentie adres van de Vereniging is:
Jachthavenweg 32A, 1076 CZ Amsterdam

website: www.vwz-amsterdam.nl
email-adres redactie: nb-redactie@vwz-amsterdam.nl
email-adres bestuur: bestuur@vwz-amsterdam.nl
email-adres website: beheer@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact opnemen met
Dave Schmalz, IJsbanaanpad 62 E, 1076 CW,
e-mail: dhs.vwz@zonnet.nl

Kleine advertenties van leden van de VWZ zijn gratis.

Hans Willemssen **Adviesbureau** **Woonarken** **Nederland**

Bemiddeling bij:

Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding

Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland

Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559

www.awn.nl